

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/124/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6423200621
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6423200621.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A. B., nar. XX.XX.XXXX a A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, deti rodičov - matka: C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. G., H. XX, zastúpená JUDr. Mgr. Tomáš Štefanka, advokát so sídlom I. J. K., L. M. XXX/XX, a otca: L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., D. XXXX/XX, zastúpený: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o. so sídlom Bratislava, Skalná 7622/9, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 25P/31/2023-207 zo dňa 14.07.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žiar nad Hronom vo výroku I. zrušil striedavú osobnú starostlivosť k maloletej A. B. a túto zveril do osobnej starostlivosti matky. Vo výroku II. uložil otcovi povinnosť platiť na výživu maloletej výživné vo výške 300,- eur mesačne počnúc dňom 28.02.2023 k rukám matky so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci vopred. Vo výroku III. súd uložil otcovi zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 28.02.2023 do 14.07.2023 vo výške 1.210,70 eur na maloletú A. a povolil splátky 50,- eur mesačne k rukám matky s tým, že omeškanie so zaplatením čo i len jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého nedoplatku. Výrokom IV. uložil otcovi povinnosť platiť zvýšené výživné na maloletú A. B. vo výške 250,- eur mesačne počnúc dňom 28.02.2023 k rukám matky so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci vopred. Výrokom V. vyčíslil zameškané výživné na maloletú A. B. za obdobie od 28.02.2023 do 14.07.2023 vo výške 766,79 eur a otcovi uložil povinnosť toto uhradiť v splátkach po 30,- eur mesačne k rukám matky s tým, že omeškanie so zaplatením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého nedoplatku. Výrokom VI. upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že tento je oprávnený stretávať sa s maloletou A. a maloletou A. každý páry týždeň v kalendárnom roku od piatka od 17.00 hod. do nedele do 20.00 hod., každý páry kalendárny rok od prvého dňa jarných školských prázdnin od 09.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 20.00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 23.12. od 09.00 hod. do 30.12. do 20.00 hod., každý páry kalendárny rok od 30.12. od 09.00 hod. do 06.01. nasledujúceho nepárneho roka do 20.00 hod., každý páry kalendárny rok počas Veľkonočných sviatkov v čase od Veľkonočného piatka od 09.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 20.00 hod., každý rok počas letných prázdnin v čase od 16.07. od 09.00 hod. do 31.07. do 20.00 hod. a od 16.08. od 09.00 hod. do 31.08. do 20.00 hod. Vo výroku VII. konštatoval, že počas osobitného styku sa všeobecná úprava styku neuplatňuje. Výrokom VIII. uložil matke povinnosť maloleté deti na stretnutie s otcom v deň a hodinu upraveného styku riadne pripraviť a maloleté deti odovzdať otcovi

pred bydliskom matky. Vo výroku IX. otcovi uložil povinnosť maloleté deti v stanovený deň a hodinu odovzdať matke pred jej bydliskom po ukončení styku. Vo výroku X. súd návrh otca na zmenu osobnej starostlivosti u maloletej A. B. na jej zverenie do striedavej osobnej starostlivosti zamietol. Výrokom XI. súd konštatoval zmenu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/23/2021-107 zo dňa 05.10.2021 v časti úpravy práv a povinností rodičov k maloletej A. B. a k maloletej A. B.. Posledným výrokom (XII.) o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie zdôvodnil v súlade s ust. čl. 3 a 5 Zákona o rodine, § 24, § 25, § 26, § 28, § 36, § 38, § 43, §62, § 65, § 75, § 76 Zákona o rodine, resp. v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 1 CMP a § 232 CSP. Poukázal tiež na ust. § 121 CMP a § 78 Zákona o rodine. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, či došlo k takej zmene pomerov, ktorá by oprávňovala súd zmeniť predchádzajúce rozhodnutie, ktorým boli upravené práva a povinnosti rodičov a maloletých detí. Skúmal tiež, či je vhodné zachovať osobnú striedavú starostlivosť nad maloletou A., resp. túto zrušiť, prípadne rozšíriť striedavú osobnú starostlivosť aj na maloletú A., nakoľko rodičia a deti sa na uvedenej úprave nezhodli. Tiež skúmal, či od poslednej úpravy výživného došlo k takej zmene, keď podstatným spôsobom sa zmenili pomery, či už na strane maloletých detí alebo na strane rodičov. V konaní považoval za dôležitú skutočnosť, že otec dlhodobo pracuje a žije v zahraničí v Nemeckej spolkovej republike. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie zistil, že naposledy bolo o právach a povinnostiach rodičov a detí rozhodované rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25P/23/2021-107 zo dňa 05.10.2021. Týmto rozhodnutím súd schválil rodičovskú dohodu tak, že maloletú A. zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá sa bude realizovať v týždenných intervaloch, pričom výživné počas trvania striedavej osobnej starostlivosti sa neurčilo. Každý z rodičov sa zaviazal platiť školné na Súkromnú základnú školu N. v F. G. vo výške po 100,- eur mesačne k 15. dňu v mesiaci. Maloletú A. súd zveril do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal prispievať na výživné 60,- eur mesačne a zároveň bolo upravené stretávanie sa otca s maloletou A.. Dňa 13.05.2022 sa otec domáhal zmeny úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, pričom rozsudkom č. k. 25P/66/2022-72 OS Žiar nad Hronom zo dňa 16.06.2022 bol návrh zamietnutý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoP/35/2022-166 zo dňa 30.11.2022. Pred súdom sa tiež viedlo konanie vo veci nahradenia súhlasu otca so zápisom maloletej A. na predprimárne vzdelávanie v Súkromnej materskej škole N.. Konanie bolo uznesením č. k. 25P/80/2022-47 zo dňa 12.07.2022 zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu. Súd mal ďalej preukázané, že matka maloletých detí je zamestnaná v spoločnosti BE-SOFT, a.s. na trvalý pracovný pomer s čistým mesačným príjmom vo výške 1.400,- eur v čom je zahrnutý aj daňový bonus na dve deti po 140,- eur. Tiež matka poberá rodinné prídavky na dve deti vo výške 60,- eur. A. navštevuje Súkromné jasle N. v F. G. s čím sú spojené výdavky vo výške 420,- eur mesačne. od 01.09.2022 bola prijatá do Súkromnej materskej školy N. v F. G., kde sú výdavky 250,- eur mesačne. V čase poslednej úpravy matka bola na rodičovskej dovolenke a pracovala na polovičný úväzok. Otec maloletých detí v čase poslednej úpravy bol nezamestnaný, jeho príjem pozostával z invalidného dôchodku. V čase rozhodovania súdu otec pracoval v Nemecku, kde dosahoval priemerný mesačný príjem v hrubom 4.350,- eur. Súd tiež zistil, že v minulosti otec neprispieval dobrovoľne na výživu maloletej A., za čo bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Vo vzťahu k plateniu výživného je vedené exekučné konanie voči otcovi. Vzhľadom na to, že otec pracuje v Nemecku, súd zmenil aj rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti k maloletej A. a túto zveril matke, nakoľko počas posledných 9 mesiacov pred rozhodnutím súdu táto aj prakticky žila s matkou v jednej spoločnej domácnosti. Súd tiež v tejto súvislosti rozhodoval o určení vyživovacej povinnosti, pričom prihliadal na zistené skutočnosti, aký je súčasný príjem oboch rodičov, aké sú ich možnosti a schopnosti a aké sú odôvodnené potreby maloletých detí. Otec maloletých detí poukazoval na to, že hoci žije v F., v F. Štiavnicí má prenajatý byt a má tak možnosť sa s deťmi stretávať, prípadne neskôr žiadal, aby bola zachovaná striedavá osobná starostlivosť o deti. Okrem príjmu v zamestnaní otec je zároveň poberateľom invalidného dôchodku, naposledy vo výške 207,24 eur a príspevku na diétne stravovanie vo výške 43,51 eur. Medzi základné výdavky otca patria odvody do sociálnej a zdravotnej poisťovne po 200,- eur mesačne a taktiež náklady na bývanie v Nemecku a cestovanie autom medzi Slovenskom a Nemeckom. Otec tiež má výdavky s platením nájomného za prenajatý byt na Slovensku. Zo správy opatrovníka maloletých detí súd mal preukázané, že matka zabezpečuje starostlivosť o maloletú A. a A. na dobrej úrovni, v domácnosti má vytvorené vhodné podmienky na ich výchovu, vzdelávanie a všestranný rozvoj. Otec je s deťmi v pravidelnom kontakte a tiež sa podieľa na ich výchove. Vzhľadom na zmenu pomerov opatrovník navrhoval, aby maloletá A. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a u otca aby bol upravený styk s oboma dcérami. Súd tiež zisťoval názor maloletej A. k navrhovanej úprave práv a povinností, pričom vyplynulo, že A.

má dobrý vzťah s obidvoma rodičmi a za predpokladu, že by ostala v F. G. pripustila aj zachovanie striedavej osobnej starostlivosti. S týmto nesúhlasila, pokiaľ by mala čas tráviť v F. v prítomnosti otca, resp. starej matky. Zároveň verbalizovala silný súrodenecký vzťah so sestrou A., bez ktorej si nevie predstaviť byť dlhší čas. Vychádzajúc zo skutočností zistených súdom prvej inštancie, tento dospel k záveru, že najvhodnejšie pre deti je upraviť práva a povinnosti tak, že budú obe dcéry zverené do osobnej starostlivosti matky, s deťmi bude upravený styk otca a zároveň otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých detí výživné s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletých detí ako aj možnosti a schopnosti oboch rodičov.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu odvolanie otec maloletých detí. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci, nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/, h/ CSP). Otec maloletých detí s napadnutým rozsudkom nesúhlasil, nakoľko má za to, že v záujme maloletých detí je ponechanie doterajšej striedavej starostlivosti vo vzťahu k maloletej A. a rovnako aj rozšírenie striedavej osobnej starostlivosti vo vzťahu k maloletej A.. Otec rozhodnutie súdu považuje za nesúladné a nesprávne, nakoľko nie je so záujmami maloletých detí. Otec detí v odvolaní poukazoval na to, že pracovné zaradenie v Nemecku bolo len dočasné, neskôr bude pracovať na Slovensku aj prostredníctvom tzv. home-office, a to konkrétne od septembra 2023, k čomu priložil potvrdenie obchodného partnera. Odpadla tak domnelá prekážka realizácie striedavej osobnej starostlivosti vo vzťahu k maloletej A., čo však podľa otca neexistovalo ani v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Otec ďalej poukazoval na to, že má vytvorené podmienky pre starostlivosť o deti tým, že má zabezpečené bývanie aj v F. G.. Podľa neho má tak isto vytvorené vhodné podmienky pre výchovu detí ako aj matka. Odôvodnenie súdu prečo pri maloletej A. nie je možné realizovať striedavú osobnú starostlivosť s poukazom na jej nízky vek, je nepostačujúce. Práve vzhľadom na silné súrodenecké puto oboch sestier, pristúpil otec k tomu, že rozšíril návrh na osobnú striedavú starostlivosť aj vo vzťahu k maloletej A.. Súd podľa neho neprihliadol dostatočne ani na názor maloletej A., ktorá sa pomerne jednoznačne vyjadrila pred kolíznym opatrovníkom, že jej vyhovuje striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov v týždňových intervaloch. V tejto súvislosti otec poukazuje na to, že mu neostalo nič iné ako navrhnúť znalecké dokazovanie za účelom jednoznačného zistenia a preukázania skutočností rozhodujúcich pre meritum konania, a pokiaľ súd takémuto návrhu nevyhovel, jeho postup zakladá existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP. V odvolaní otec následne uviedol, že primárne napáda výrok č. 1 rozsudku, ktorým súd zrušil striedavú osobnú starostlivosť k maloletej A. a túto zveril do osobnej starostlivosti matke. Tiež výrok, ktorým zamietol návrh otca na zverenie maloletej A. do striedavej osobnej starostlivosti. Uviedol, že pokiaľ by súd rozhodol o osobnej striedavej starostlivosti, bolo by primerané výživné sumou 200,- eur mesačne na maloletú A. a 150,- eur mesačne na maloletú A., ktoré by otec uhradil k rukám matky, aj napriek tomu, že v prípade rovnocennej striedavej osobnej starostlivosti sa z pohľadu súdnej praxe výživné v zásade neurčuje. Súd tiež nesprávne rozhodol pokiaľ pri realizácii styku s maloletými deťmi miestom prevzatia a odovzdania detí je bydlisko matky, keď súd neprihliadal na návrh otca prezentovaný v jeho vyjadrení, aby po ukončení styku si matka deti prevzala od otca v mieste bydliska otca. Súd sa tiež vôbec nezaoberal návrhmi, aby mu bol umožnený styk prostredníctvom videohovorov s deťmi, resp. povinnosť matky informovať ho o deťoch prostredníctvom SMS, resp. e-mailových správ a sociálnych sietí. Z tohto pohľadu potom rozhodnutie považuje aj za nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadril opatrovník maloletých detí, ktorý uviedol, že na základe informácií, ktoré boli získané vypočutím svedkov, prípadne vykonaným dokazovaním, má za to, že zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, určenie výživného otcovi a úprava styku otca s deťmi počas bežného roka aj počas sviatkov a prázdnin, odzrkadľuje najlepší záujem maloletých detí. Opatrovník sa tak stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

5. Matka maloletých detí k podanému odvolaniu prostredníctvom zástupcu uviedla, že súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty účastníkov, z ktorých dôkazov pri svojom rozhodovaní vychádzal, ako tieto vyhodnotil, ako vec právne posúdil a svoje rozhodnutie podrobne a presvedčivo odôvodnil. S rozhodnutím sa bez výhrad stotožňuje, nakoľko rozhodnutie má oporu vo vzťahu k príslušnej, všeobecne záväznej judikatúre a predpisov. Z odvolania otca je zrejmé, že sa nesie v duchu spochybňovania vecnej správnosti rozsudku, pričom ťažiskom

je, že má naďalej za to, že v najlepšom záujme maloletých detí je ponechanie doterajšej striedavej osobnej starostlivosti vo vzťahu k maloletej A. a rovnako rozšírenie striedavej osobnej starostlivosti k maloletej A.. Matka s týmto názorom nesúhlasí, čo podrobne odôvodnila počas súdneho konania. Na jej záveroch nič nemení ani to, že otec údajne počnúc mesiacom september bude svoje pracovné povinnosti vykonávať aj prostredníctvom tzv. home-office. Hodnoverným dôkazom toto preukazujúcim nie je podľa jej názoru ani predložené potvrdenie objednávateľa pre poskytovateľa dochádzajúceho do miesta výkonu práce datované dňom 23.08.2023. Javí sa ako účelové a vyfabulované. Účelovosť potvrdenia vyplýva aj zo žiadosti o odročenie pojednávania otca zo dňa 20.04.2023, keď v tejto otec uviedol, že sa nemôže dostaviť na Slovensko, keďže pracuje ako samostatný právny subjekt, ktorý sa zmluvne zaviazal túto činnosť vykonávať na dennej báze pre trojzmennú prevádzku. O práci formou home-office sa otec nezmienil ani vo vyjadrení zo dňa 09.06.2023. Naopak uviedol, že „je z objektívneho hľadiska aktuálne nemožné realizovať pravidelný osobný kontakt otca s deťmi.“ Uviedla, že v čase jej vyjadrenia (október 2023) je situácia taká, že otec sa stále zdržiava v Nemecku, odkiaľ vykonáva svoju pracovnú činnosť. Nemá tak vytvorené také pracovné podmienky, ktoré by mu dovoľovali zabezpečiť starostlivosť o maloleté deti v rozsahu osobnej striedavej starostlivosti. V septembri 2023 sa otec s deťmi stretol len počas dvoch víkendov. Vo svojom vyjadrení matka ďalej opísala správanie sa otca, ktorý mimo stanovené hodiny upravujúceho jeho styk s deťmi, tieto najprv zobral bez jej vedomia do F. a následne po vypátraní policajtmí, ktorí mu nariadili, aby s deťmi ďalej nikde neodchádzal, že tieto si matka na druhý deň vyzdvihne, odišiel s nimi na neznáme miesto do Nemecka, pričom s matkou nekomunikoval a dokonca políciou bolo vyhlásené pátranie po deťoch. Podľa jej informácií vo veci koná polícia, avšak doteraz sa otca nepodarilo vypočuť, pretože sa prevažne stále zdržiava v Nemecku. Uviedla tiež, že hoci je rozhodnutie v časti výživného vykonateľné, otec nepoukazuje titulom výživného žiadne finančné prostriedky, navyše v minulosti bol z tohto dôvodu uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy. Čo sa týka námietky otca, že súd nerozhodoval o spôsobe jeho informovania matkou prostredníctvom SMS správ, e-mailových správ a sociálnych sietí, v tomto jeho právna zástupkyňa nenavrhol na pojednávaní rozhodovať, nakoľko otec zotrval na tom, aby boli deti zverenú do striedavej osobnej starostlivosti v týždenných intervaloch. Pre takéto rozhodnutie by najviac neexistoval ani žiadny právne relevantný dôvod, nakoľko povinnosť informovať otca o dôležitých otázkach týkajúcich sa detí si ako matka riadne túto povinnosť plní. V rozpore s týmto je potom aj vyjadrenie maloletej A., ktorá uviedla, že s otcom sa telefonicky alebo online cez siete kontaktuje raz za deň, niekedy raz za dva dni. A. sama uviedla, že keď s otcom chce volať, tak volá a bavia sa o tom, ako vyzeral ich deň. Otec nielen v konaní na súde prvej inštancie, ale ani v priebehu odvolacieho konania nepreukázal, že by si dokázal usporiadať svoje pracovné podmienky tak, aby mu umožňovali páry pracovný týždeň stráviť na Slovensku a zabezpečovať počas neho starostlivosť o maloletú A., prípadne obidve deti. Otec sa stále zdržiava v Nemecku, kde vykonáva svoju pracovnú činnosť, a preto realizácia striedavej osobnej starostlivosti je podľa matky za tohto skutkového stavu vylúčená. Od 01.11.2022, kedy otec začal vykonávať prácu v Nemecku a kedy aj maloletá A. spolu s maloletou A. boli v osobnej starostlivosti matky, sa vytvoril stabilný stav, ktorý aj maloletá A. vníma tak, že v domácnosti matky sa cíti v bezpečí, spokojná a dobré je, že sestry vyrastajú spolu. Súd prvej inštancie tiež správne poukázal na to, že medzi rodičmi prebieha dlhotrvajúci konflikt, čo apriori vylučuje striedavú osobnú starostlivosť, nakoľko nie je predpoklad, že rodičia budú spolupracovať aspoň v nevyhnutnej miere na zaistení potrieb detí pri realizácii osobnej striedavej starostlivosti. Z uvedených dôvodov žiadala, aby rozsudok okresného súdu bol potvrdený, spolu aj s výrokom o náhrade trov konania, resp. s nepriznaním trov účastníkom odvolacieho konania.

6. Vo svojom vyjadrení otec maloletých detí s poukazom na vyjadrenie matky detí uviedol, že sa ohradzuje voči nepravdivým tvrdeniam o účelovosti vystavenia spoločnosti NP automotive, s.r.o. o možnosti vykonávať jeho prácu formou home-office. Uviedol, že od septembra 2023 si dojednal také pracovné podmienky, aby mohol viac času tráviť na Slovensku so svojimi deťmi, čo jednoznačne a nepochybne vyplýva z otcom predloženého písomného dôkazu. Tiež sa vyhradil voči opisu udalostí z augusta 2023, keď jediným cieľom je účelovo kriminalizovať a očierňovať otca detí. Celé konanie matky ako aj podnet na vyhlásenie pátrania po deťoch boli nepochybne účelové, keď nakoniec došlo k stiahnutiu podnetu na pátranie po deťoch. Čo sa týka výživného, otec matke pravidelne uhrádza určené výživné, zohľadňujúc pritom všetky ďalšie náklady na deti, vrátane nákladov na lekársku starostlivosť, ktoré sú nepomerne vyššie ako na strane matky. V ostatnom sa pridržiaval a zotrval na obsahu svojho odvolania a naopak argumentáciu matky považoval za nedôvodnú. V ďalšom doplnení odvolania otec uviedol, že nastali dôležité skutkové okolnosti, keď musel natrvalo ukončiť prácu v Nemecku, k čomu ho viedlo zistenie, že u maloletej A. bola diagnostikovaná Crohnova choroba,

čo si vyžiadalo až hospitalizáciu maloletej, pričom celú hospitalizáciu ako aj nevyhnutnú diétnu stravu maloletej zabezpečoval výlučne otec. Tento si vyhľadal novú prácu, v ktorej aktuálne zarába cca 2.000,- eur v hrubom a teda došlo k zníženiu jeho príjmu. Keďže odpadla prekážka jeho práce v Nemecku, neexistuje potom prekážka v realizácii striedavej osobnej starostlivosti voči obom maloletým deťom. Otec poukázal aj na zmenu pomerov na strane matky, keď naopak podľa neho došlo k zvýšeniu jej príjmu, nakoľko podľa jeho informácií zmenila zamestnávateľa aj pracovnú pozíciu. Opakovane, vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. K uvedenému podaniu matka maloletých detí uviedla, že zmenila zamestnávateľa aj pracovnú pozíciu, avšak dosahuje porovnateľný príjem ako v predchádzajúcom zamestnaní. K zmene došlo z toho dôvodu, že dovtedajší zamestnávateľ ukončil pracovný pomer a bola nútená hľadať si nové zamestnanie. Čo sa týka ukončenia práce v Nemecku podľa jej informácií, túto ukončil zamestnávateľ, a to už v októbri 2023, teda v čase, kedy otec nemohol mať ešte ani len tušenie o tom, že v januári 2024 bude maloletá A. hospitalizovaná v nemocnici. Otec opäť účelovo využíva situáciu ohľadom núteného skončenia zamestnania v zahraničí. Čo sa týka jeho nového pracovného zaradenia a príjmu, toto ničím nepodložil a nepreukázal. Nie je potom pravdivé ani tvrdenie, že aktuálne nejestvuje skutočne žiadna prekážka v striedavej osobnej starostlivosti voči obom maloletým deťom. Otec odvolaciemu súdu zamlčal, že už nemá k dispozícii nájomný byt v F. G., s ktorým mal mať spojený výdavok vo výške 385,- eur mesačne. Otec aktuálne býva a aj stretnutia s deťmi realizuje výlučne v byte svojej matky v F.. Z obsahu celého súdneho spisu týkajúceho sa danej veci je teda zrejmé, že nie sú splnené podmienky na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jednotlivých výrokoch podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Z preskúmaného rozhodnutia, spisového materiálu a obsahu odvolania mal aj odvolací súd preukázané, že súd prvej inštancie opakovane po rozvoze manželstva rodičov maloletých detí posudzoval, či sú splnené podmienky pre zmenu predchádzajúceho rozhodnutia, na ktoré poukazovali obaja rodičia maloletých detí. V tomto prípade podnetom bola zmena najmä na strane otca, ktorý v čase začatia konania vykonával prácu v Nemecku a nemohli byť tak naplnené podmienky predchádzajúceho rozhodnutia, resp. dohody rodičov, v zmysle ktorej maloletá A. bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. V súvislosti s tým súd posudzoval, aké sú momentálne možnosti a schopnosti oboch rodičov a aký je najlepší záujem maloletých detí. Po rozsiahlom dokazovaní dospel k záveru, že v súčasnej dobe má matka vytvorené lepšie podmienky vo veci starostlivosti o obe maloleté deti. Jednak otec v priebehu konania stále deklaroval, že pracuje v Nemecku, neskôr poukazoval na to, že by mohol prácu vykonávať aj formou home-office. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že za situácie, keď otec pracuje v Nemecku nie je možné realizovať striedavú osobnú starostlivosť vo vzťahu k maloletej A.. Navyše obe deti vyjadrili svoj názor v tom, že pokiaľ by striedavá osobná starostlivosť bola realizovaná v F. G., najmä maloletá A. by takýto spôsob starostlivosti považovala za možné. Na druhej strane, obe deti prejavili silné súrodenecké puto, pričom staršia A. sa vyslovila za to, aby bola vychovávaná spoločne s mladšou dcérou, prípadne pokiaľ by aj ostala v striedavej osobnej starostlivosti, aby mala možnosť v čo najširšom rozsahu sa so sestrou vídavať. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie rozhodol, že v najlepšom záujme maloletých detí je zverenie do osobnej starostlivosti matky, pričom zároveň určil vyživovaciu povinnosť s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletých detí ako aj možnosti a schopnosti rodičov. Tiež pritom bol upravený styk v bežných kalendárnych týždňoch, resp. styk počas sviatkov a prázdnin. Otec maloletých detí s rozhodnutím súdu sa nestotožnil a v priebehu odvolacieho konania viackrát súdu deklaroval zmenu pomerov, ktorá spočívala najmä v tom, že prestal vykonávať prácu v Nemecku a mal začať pracovať na Slovensku, avšak s nižším príjmom, pričom zmena mala nastať aj v tom, že už nemá k dispozícii prenajatý byt v F. G.. Z vyjadrení oboch rodičov vyplynulo, že aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie sa otec s deťmi stretával najmä v F., v bydlisku svojej matky. Odvolací súd má za to, že v súlade s ust. § 78 Zákona o rodine súd prvej inštancie správne zisťoval, či nastala zmena pomerov, ktorá by umožňovala zmeniť predchádzajúce rozhodnutie vo veci práv a povinností rodičov maloletých detí. Vychádzajúc zo skutkového stavu tak ako ho zistil súd prvej inštancie, má aj odvolací súd za to, že v súčasnosti najlepším riešením pre obe maloleté deti je ich zverenie do osobnej starostlivosti matky, kde majú zabezpečené stabilné miesto pre bývanie, matka má zabezpečený stabilný príjem a je schopná sa o deti nepretržite osobne starať. Takéto skutočnosti

na strane otca zistené neboli. Jednak pôvodne pracoval v zahraničí, čo bral súd do úvahy pri svojom rozhodovaní o nerealizovaní striedavej osobnej starostlivosti u detí, resp. neskôr doplnil údaje v tom smere, že má inú prácu a príjem, avšak toto nijakým spôsobom nekonkretizoval. Nie je zrejmé, ani kde sa v súčasnej dobe zdržiava, akým spôsobom by bol schopný zabezpečiť byvanie pre maloleté deti, resp. akým spôsobom by bolo možné zabezpečiť v prípade realizácie striedavej osobnej starostlivosti návštevu školy u A., resp. predškolského zariadenia u maloletej A.. Vychádzajúc z týchto skutočností mal odvolací súd za to, že najlepším riešením vo veci starostlivosti o deti je ich zverenie do osobnej starostlivosti matky. Odvolací súd podotýka, že sa nejedná o stav nemenný, a pokiaľ do budúca otec maloletých detí preukáže, že je schopný dlhodobo zabezpečiť pre deti primerané byvanie a starostlivosť (škola, škôlka) a realizáciu striedavej osobnej starostlivosti, nič mu nebráni tieto skutočnosti súdu preukázať a na základe buď dohody rodičov, resp. rozhodnutia súdu, nanovo upraviť práva a povinnosti vo vzťahu k maloletým deťom. Momentálne otec maloletých detí súdu nepreukázal, z akého dôvodu ukončil prácu v zahraničí, prípadne kde pracuje v súčasnej dobe a akým spôsobom má zabezpečený príjem. Odvolací súd tak vychádza z toho, že bol schopný vykonávať prácu na zmluvnom základe pre slovenského partnera v hrubom, resp. ako živnostník vo výške minimálne 4.000,- eur mesačne (fakturované sumy). Navyše ako už bolo uvedené, otec je poberateľom aj invalidného dôchodku. Za tejto situácie nemal odvolací súd možnosť posudzovať nejakú trvalú zmenu u otca, resp. dôvody, pre ktoré takáto zmena nastala. Keďže otec maloletých detí nepreukázal súdu, že by oproti skutočnému stavu zistenému súdom prvej inštancie došlo k takej zmene, ktorá by oprávňovala odvolací súd iným spôsobom vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, odvolací súd s prihliadnutím na záujem maloletých detí, rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).